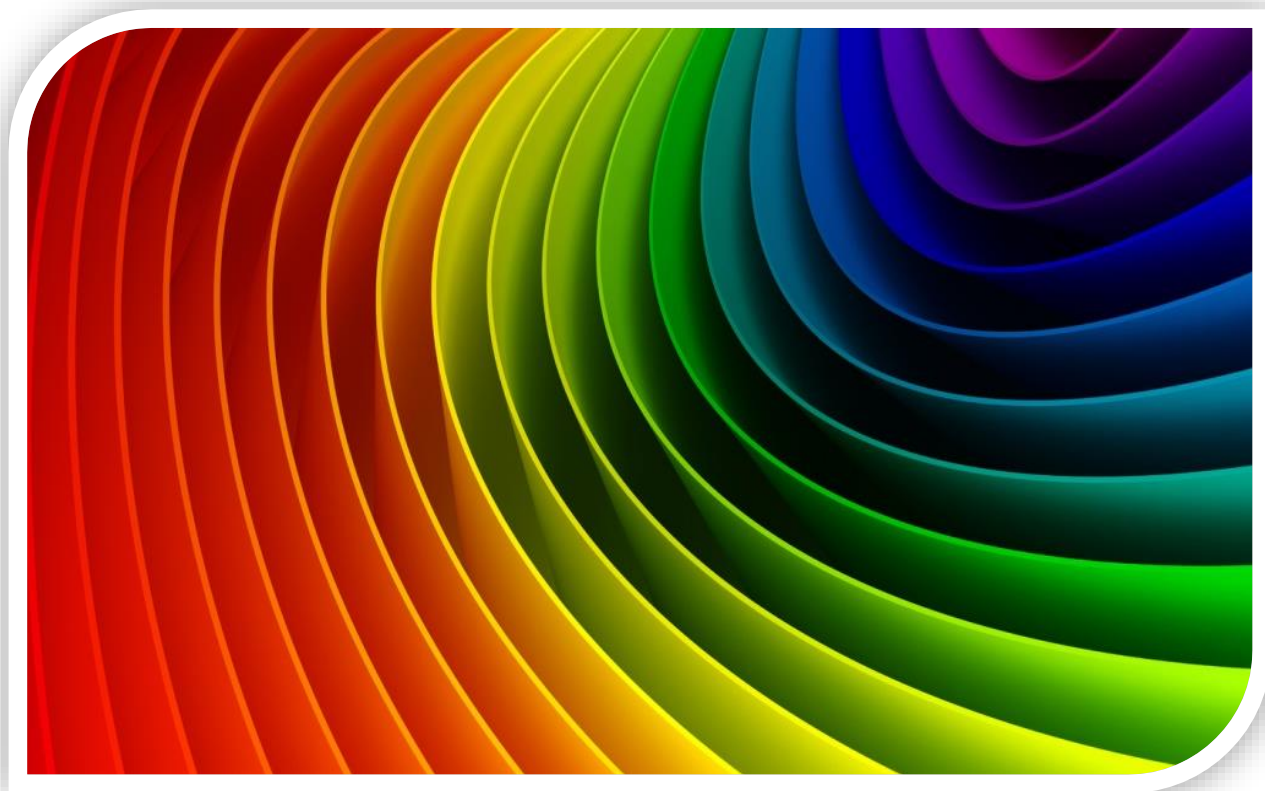


# BŘEZEN 2022

---



# DUHA

Měsíčník informací Domova seniorů  
Havířov, středisko Luna

---



## Březen - Měsíc čtenářů

je celostátní akce podporující a propagující četbu. Je pořádána každoročně v měsíci březnu. Vznikla v roce 2009 a jejím organizátorem je Svaz knihovníků a informačních pracovníků České republiky (SKIP). Každý rok se k této akci svými aktivitami hlásí více než 400 veřejných knihoven z celé České republiky.

Březen - Měsíc čtenářů navazuje na Březen - Měsíc knihy (akce druhé poloviny 20. století) a Březen - Měsíc internetu (akce posledních let) - vždy s významnou účastí knihoven.

Cíl akce:

- posilovat společenský význam a prestiž četby, propagovat činnost knihoven a informačních center
- nabídnout moderní služby knihoven 21. století, propojit čtenáře, organizace a instituce zabývající se četbou a čtenářstvím ke společné mediální kampani a dát o sobě vědět: ano, čteme a je nás stále hodně!
- nabídnout našim čtenářům a dalším návštěvníkům co největší kontakt s autory a překladateli literárních děl i odborné literatury v rámci Maratonu čtení
- pokračovat v oceňování našich nejlepších čtenářů a vybrat našeho „Čtenáře roku“



Zdroj: wikipedia

Barbora

## Valentýn, svátek zamilovaných

Svátek Valentýna se podle historiků datuje od období starého Říma. Vznikl na počest kněze Valentýna, který tajně prováděl svatební obřady v době, kdy císař Klaudius II. zakázal mladým mužům manželství, protože chtěl, aby se z nich stali vojáci jeho vojska. V našem Domově si tento svátek každoročně připomínáme fotoprezentací vašich svatebních fotografií a zaposloucháváme se do vyprávění a vzpomínání. Ráda bych poděkovala všem za zapůjčení fotografií .

Renáta



## Vzala jsem si svou první lásku



Tak to bylo tak, v roce 1949 jsem měla úraz. Stalo se to na brigádě a já musela ve Zlíně na úrazovce chodit na rehabilitaci s ramenem. Lehla jsem si na lehátko a bolestí jsem se pořád nadzvedávala. Vedle mne bylo lehátko, kde rehabilitoval jeden mladý muž, který si léčil z fotbalu koleno. Sestřička tohoto mladého muže zavolala, aby mi tlačil to mé bolavé rameno k lehátku. Já měla na sobě jen kombiné a styděla jsem se. No a sestřička říká: "Mladý muži, líbí se vám tato slečna? Nechtěl byste jít s ní třeba do kina?" Tak jsme se domluvili, že ano. Ale na druhý den se sestřička ptala, jestli jsme v tom kině byli. A my jsme v kině nebyli, já jsem tedy chtěla, ale mladý muž nemohl. Už si ani nepamatuji, jak to bylo dál, ale vím, že nakonec jsme v tom kině byli. A tak začalo naše seznamování a trvalo celý rok. Po roce jsme se vzali. Bylo to 16.12.1950. Měli jsme dvě děti, syna Jožku a dceru Janičku. A měli jsme se rádi. To víte, že taky někdy přišla ta přehánka, potom následovalo krásné usmíření a žili jsme spolu šťastně 44let. Vzpomínky p. Otavové napsala aktivizační pracovnice Renáta



## Pečeme si dobroty

Tým seniorek posílený o zdatné cukrářky a pekařky se rozrostl, a tak úspěšně a s láskou připravujeme v naší pravidelné a oblíbené dopolední středeční „kuchyňce“ sladké dobroty na odpolední „kavárničku“.



Troufáme si nejenom na housičky, bábovky, kynuté a lité buchty a štrůdly, ale také na rolády a v plánu máme zákusky z odpalovaného těsta. Vůně, která se line chodbou, láká mnohé

k ochutnání našich „výtvorů“, a tak se nám zdárně rozrůstá okruh těch, co si přijdou odpoledne popovídat u kávy, servírované s vámi vytvořenou sladkostí.

Vyzývám všechny nadšené cukrářky, které nás mohou něco naučit a předat osvědčené recepty - přijďte mezi nás, jste srdečně vítány, těšíme se na vás!

Barbora



## Hrajeme a zpíváme

V letošním roce se u nás v domově zrodila nová tradice hudebního dopoledne, za níž stojí náš zaměstnanec technického útvaru pan Bronislav Walek. Svým uměním zpěvu a hry na akordeon a kytaru již přitáhl do kulturních místností našeho domova mnoho posluchačů z vašich řad. Jeho repertoár je široký od písní lidových, po písně countryové, táborákové, nebo z pera umělců jako byli Suchý a Šlitr, Voskovec a Werich nebo Karel Kryl. Máme radost, že se nás na tato vystoupení sami ptáte a těšíte se. A i když to tak někdy na první pohled nevypadá, skoro všichni si společně mnohé písně zpíváme, a ty které neznáme, si užíváme společným poslechem. Někteří se dokonce zapojujeme hrou na tamburínu nebo triangu. Jisté je, že vždy odcházíme nabití pozitivní energií a s dobrou náladou. Panu Walkovi i touto cestou moc děkujeme za jeho iniciativu a věříme, že se i nadále budeme moci takto na obou traktech našeho domova setkávat.

Milada



## Krásné životní jubileum mé maminky



Vážení čtenáři, uživatelé Domova seniorů. Důstojné stáří mezi vámi také prožívá moje maminka Růžičková Božena, která v měsíci únor oslavila krásné životní jubileum 100let. Maminka se narodila v Kostelci u Heřmanova Městce. Pocházela z rolnické rodiny, měla 5 sourozenců a vdala se za rolníka, taky z Kostelce, který měl rovněž 5 sourozenců. Měli jsme středně velké hospodářství (pole, krávy, prasata, koně, husy, kachny, slepice, králíky, psa, kočky). Rodiče hodně pracovali, pro vodu se chodilo do studny. Nejstarší je bratr Václav, po třech letech já (dcera Lenka) a po dalších třech letech bratr Vlastimil. Naše dětství bylo krásné, bylo u nás veselo, jezdila k nám rodina z Prahy a z Průhonic a bratřenci a sestřenice u nás většinou byli i na letních prázdninách. Všichni jsme museli pomáhat na polích a na zahradě - to většinou kluci, dívky více v domácnosti. Maminka byla velice moderní co se týká oblékání a bydlení. Brzy jsme měli vodovod, koupelnu, úpravy našeho domu iniciovala hlavně maminka, tatínek byl spokojený s tím, jaké to je. Když jsme byli na základní škole, tak nám kontrolovala úkoly, popřípadě nás zkoušela. Zajímalo ji všechno, co se nás týkalo. Maminka každý den vařila, šila i přešívala pro nás oblečení a při tom si ráda zpívala a to i při



práci venku a také při dojení krav. Bydleli jsme sice na vesnici, ale všichni tři sourozenci jsme bruslili (na rybníku), lyžovali (na kopcích ve vesnici), jezdili na kole, plavali - všechno blízko domova a samozřejmě jsme se naučili vše sami, na to rodiče neměli čas. Maminka nás ve všem podporovala, sama měla ráda hokej a její nejoblíbenější zpěvačka byla Věra Špinarová. Když jsme s bratry dospěli, proběhly tři svatby a postupně se narodili vnuci a k dnešnímu dni to je 14 pravnuků a jeden praprawnuk. Scházeli jsme se u mamky všichni dále, i když nebyly oslavy a v případě větších oslav jsme si vyzdobili stodolu a oslavovali jsme ve stodole. Maminka byla ráda, když jsme se dobře bavili. Skládala humorné básničky k různým příležitostem, pekla dorty s panenkami, nebo s růžičkami. Ještě jsem zapomněla na její velkou lásku a to jsou kytky doma, na okně i na zahrádce. Mamce kvetlo všechno. Taký ráda četla, ale to až v důchodovém věku, kdy na to měla čas. Prožila v životě i těžké chvíle, starala se o nemocnou maminku mého tatínka, potom o tchána, také o svoji maminku a když už byla ve vysokém věku, potom i o svého bratra, protože byl nemocný a nikoho blízkého neměl. Rodiče zažili 2.světovou válku. Těžké období pro ně byla i padesátá léta, kdy proběhla kolektivizace zemědělství a odevzdali všechno do JZD. Když už neměla sílu žít sama v našem rodném domě, odstěhovala se ve svých 95 letech ke mně do Havířova. Vzhledem k tomu, že jsem onemocněla, musela jsem maminku umístit do Domova seniorů. Zde jsme oslavili její krásné životní jubileum a není víkend, kdy bychom maminku nenavštívili a také každý týden prostřednictvím videorozhovorů se vidíme a vykládáme si. Mamince přeji hlavně zdraví a děkuji za péči o ni zdravotnímu i sociálnímu úseku.

Napsala dcera Lenka Kunzová

# KVĚTOMLUVA

## Tulipán

Tulipány jsou velmi vyšlechtěné cibuloviny. Zahradní kultivary pocházejí z Turecka. Do Evropy se dostaly v šestnáctém století. Od té doby vzniklo na tisíc odrůd a kultivarů. Pěstují se však i některé botanické druhy, především nízké liliokvěté.

Tulipány jsou jedním ze symbolů Holandska, avšak slavné jsou i v jiných částech světa. Například v Ottawě se každoročně koná tulipánový festival, kde se nachází více než milion tulipánů. Ty jsou vysévány po celém městě, po celé délce kanálu Rideau a na břehu jezera Dow. V roce 1945 obdrželi občané Ottawy dárek sto tisíc tulipánových cibulí od holandské královské rodiny. Město poskytlo holandské princezně Julianě útočiště za druhé světové války během okupace Holandska nacisty. Největší světová výstava tulipánů se koná v Keukenhof nedaleko města Lisse v Nizozemsku a je otevřena každoročně od konce března do poloviny května. Tam můžete vidět krásné výsledky výsadby sedmi milionů tulipánů. **Odborný název tulipánu je Tulipa gesneriana.**

**V květomluvě znamená darování této půvabné květiny:**

červený - pravá láska - „věř mi.“

žlutý - láska beznadějná, ale i radostné myšlenky, úsměv a slunce - „Jsi pro mě všechno.“

Zdroj.:wikipedie.cz

Milada



# Slavné obrazy, které bychom měli znát

## Vůz na seno

**Rok vzniku:** 1821

**Provedení:** olej na plátně

**Originál uložen:** National Gallery, Londýn, UK

**Rozměr originálu:** 130,2 x 185,4 cm

**Autor:** John Constable (1776 - 1837).

Anglický malíř v období romantismu. Byl synem mlynáře v hrabství Suffolk a již od dětství snil o tom, že se stane jedním z nejlepších krajinářů 19. století. Nakonec se malířství opravdu stává jediným smyslem jeho existence. Se svou ženou se v prosinci roku 1817 odstěhoval do Londýna a tam také přišlo na svět první z jejich sedmi dětí. Další pak následovaly téměř pravidelně rok po sobě, bylo však velice obtížné a vyčerpávající žít takto početnou rodinu. Krajinomalba nebyla v Anglii 19. století příliš uznávaným ani výdělečným povoláním, John i Marie pracovali velmi usilovně, čímž si oba také později zničili zdraví. I přesto se však postupně dostavovaly první významnější úspěchy. V roce 1819 se John Constable stal mimořádným členem Royal Academy of Arts.



O dva roky později namaloval své nejslavnější dílo „Vůz na seno“. Vystavoval jej v Londýně, sláva však přišla až v roce 1824, kdy tento obraz obdržel zlatou medaili na Salónu v Paříži.

Zdroj.: [wikipedia.cz](https://cs.wikipedia.org/wiki/V%C3%99z_na_seno)

Milada



## Slavní sportovci

### JAROMÍR JÁGR

Čerstvý padesátník, Jaromír Jágr, narozený 15. února 1972 v Kladně je český hokejový útočník hrající od roku 2018 za extraligový klub Rytíři Kladno, jehož je zároveň majoritním vlastníkem. Dříve působil na nejvyšší světové úrovni v mnoha klubech NHL, z toho 11 let v Pittsburghu Penguins, několik let hrál také v KHL za ruský tým Avangard Omsk. V Česku je spjatý s kladenským klubem, kde začínal a na závěr kariéry se sem zase vrátil.



Jeho rodina má statek v Hnidousích. Svůj výcvik v hokeji začal pilovat již v dětství. Ráno brzy vstával a chodil se svým otcem trénovat hokej na lední plochu. Jezdil na prázdniny za svým dědečkem do Nezdic na Plzeňsku. I zde se rozvíjely začátky jeho sportovní kariéry. Jako Kladeňák

chodil na střední průmyslovou školu stavební, kterou kvůli tréninkům nedostudoval. V roce 2002 si doplnil vzdělání získáním maturity na soukromém středním učilišti hotelového provozu. Jágr je pravoslavným křesťanem, pravidelně se

modlí, čte Bibli a účastní se liturgie. Je svobodný a bezdětný. Jeho partnerkami byla řada modelek či televizních moderátorek.

S českou reprezentací vyhrál olympijský hokejový turnaj v Naganu v roce 1998 a dvakrát mistrovství světa. Je celosvětově respektovanou a uznávanou osobností v oblasti sportu a řadí se mezi nejlepší hokejové hráče všech dob.

V NHL získal dvakrát Stanley Cup, pětkrát byl vítězem kanadského bodování a stal se nejlepším Evropanem hrajícím kdy v této soutěži. Historicky je mezi všemi hokejisty NHL co do počtu kanadských bodů druhý nejlepší po Wayne Gretzkym a v tabulce nejlepších střelců NHL je třetí. Řadu rekordů NHL sám drží - stal se například nejstarším hráčem, který vstřelil hattrick.

V roce 2005 se Jágr spolu s Jiřím Šlégrem stal členem Triple Gold Clubu, jenž sdružuje hráče, kteří vyhráli všechny tři hlavní hokejové soutěže - Stanley Cup, olympijské hry a mistrovství světa. V roce 2008 byl uveden do Síně slávy českého hokeje.

V roce 2005 byl v anketě českého Klubu sportovních novinářů zvolen Sportovcem roku. Byl rovněž vlajkonošem na ZOH 2010 ve Vancouveru.

U příležitosti 100. výročí NHL byl v lednu 2017 vybrán jako jeden ze sta nejlepších hráčů historie ligy. V anketě pořádané v roce 2020 na oficiálních webových stránkách NHL.com zvolilo třináct předních hokejových expertů Jaromíra Jágra nejlepším pravým křídlem otevřené éry NHL (tj. od roku 1967).

Zdroj: osobnosti.cz, wikipedia



Barbora

## České značky: GZ Media z Loděnice aneb Vinylová deska, ta musí být z Česka



Legendární kulaté gramodesky se v Loděnici, obci v polovině cesty mezi Prahou a Berounem, vyrábějí od roku 1951. Přestože se zdálo, že jejich čas nenávratně končí a vystřídají je jiné nosiče, popularita starých vinylů stále trvá. Společnost GZ media jich aktuálně vyrábí čtyřicet milionů ročně a míří k sedmdesáti milionům. Slogan Vinylová deska, ta musí být z Česka, tak platí víc než kdy dřív.

Znáte obec **Loděnice** u Berouna? Je vstupní branou do Českého krasu, kříží se tu dálnice, autobusové linky, železnice a turistické značky. Navštívit můžete Důlní expozici Chrustenická šachta, nedaleko leží Skanzen Solvayovy lomy a ke 120. výročí zahájení provozu na trati Praha-Rudná-Beroun zahájilo provoz Museum trati a Ostře sledovaných vlaků. Právě na nádraží v Loděnici totiž režisér Jiří Menzel oscarový snímek Ostře sledované vlaky v roce 1966



natočil. V Loděnici má hlavní sídlo společnost GZ Media, někdejší Gramofonové závody, největší továrna na gramofonové desky na světě. V současné době zaměstnává více než 1 700 lidí.



### **Gramofonka z Loděnice**

Budovy a areál někdejší přádelny a tkalcovny Josef Sobotka & Comp. se v Gramofonové závody proměnily po druhé světové válce. Původně šlo o více výroben, v roce 1946 sdružených do národního podniku. Ten sídlil v Praze, a to do března 1948, kdy byla Gramofonce přidělena bývalá přádelna v Loděnici u Berouna.

První gramofonové desky se vyráběly z gumy, poté je nahradil šelak. Právě výroba šelakové hmoty pro výrobu gramodesek byla dlouho nejšpinavějším provozem Gramofonových závodů, protože na všech předmětech i lidech ulpíval pach pryskyřice, hlavní součásti šelakové hmoty. Vinyl, tedy plast jménem polyvinylchlorid aneb PVC, z něhož se

desky začaly  
vyrábět v  
šedesátých letech,  
už žádný nepříjemný  
pach nedoprovázel.



První deska byla  
v Loděnici vylisovaná v  
roce 1951, o deset let později přišla na svět první stereo  
deska, v roce 1972 první magnetofonová kazeta a v roce 1988  
bylo vylisováno první CD.

## Soumrak černých LP



Na časy, kdy desky  
začaly z trhu  
vytlačovat CD  
a gramofonové  
továrny se zavíraly  
jedna za druhou,  
vzpomínal majitel  
společnosti Zdeněk  
Pelc v rozhovoru pro

časopis 100+1

zahraniční zajímavost: „Protože jsem měl k deskám vztah a  
tenkrát se také bojovalo o každé pracovní místo, abychom  
nemuseli propouštět, řekl jsem si, že jestli svůj podnik někdo  
zavře, tak já budu ten poslední v Evropě,” říká Pelc. Tehdy

firma udělala skvělé rozhodnutí: sice vyráběla CD, ale staré lisy na gramofonové desky místo do šrotu částečně využívala jako zdroj náhradních dílů, zbytek se přesunul do skladu. Později v Loděnici investovali do vývoje vlastního lisu, a po roce 1996 ty staré zase postupně ze skladu vytáhli.

## Proč jen černá a kulatá?

Základní hmota pro výrobu gramofonových desek se dlouhá desetiletí probarvovala přimícháváním speciálních sazí.



V Loděnici je používali ještě v roce 2018 (a zaměstnanci už tehdy kvůli velké prašnosti používali respirátory a kominická mýdla, která si jako jediná dokázala se sazí poradit), pak je nahradilo

barvivo dodávané v granulích.

Čím dál větší oblibu ale získávají jiné barvy gramofonových desek, případně desky, kde se místo malých etiket používají celoplošné etikety překryté průhlednou plastovou fólií. Zvukové drážky jsou vylisované právě v této fólii. V Loděnici umí hodně popustit uzdu fantazii a tvořivosti, a tak od roku 2007 zákazníkům nabízejí i kuriozitu v podobě tvarovaných desek, ořezaných do požadovaného tvaru. Má to jediný háček: omezení plochy pro zvukové drážky ovlivní délku hudby. Taková deska může mít libovolný tvar, od čtverce či obdélníku přes trojúhelník a ovál až třeba po stromeček nebo kočičí hlavu. Škála tvarů je téměř neomezená.

## 70 milionů desek za rok

Magnetofonové pásky a audiokazety se přestaly vyrábět už v 90. letech, blíží se soumrak CD. Proč stejný osud nepotkal i gramofonové desky, nejstarší ze všech nosičů? Názorů a pohledů na věc je



celá řada. Existují nosiče s čistším zvukem, ale znalci i fandové dobře vědí, že poslech klasické gramofonové desky nabízí i jiné zážitky. Zpomalíte, na hudbu si uděláte čas, poslechnete si celé album, k tomu si zapálíte svíčku anebo oheň v krbu, otevřete láhev vína, uvaříte kávu, čaj. Vinyl je zkrátka zážitek.

Možná je důvod skrytý v něčem jiném, ale poptávka po gramofonových deskách ve světě rok co rok dál stoupá. Ostatně čísla z Loděnic o tom vypovídají víc než jasně: v roce 2012 v Gramofonce vyrobili 7,5 milionu desek, v roce 2014 to bylo 14 milionů desek, v roce 2015 už 18 milionů desek a v roce 2016 již 24 milionů desek. Mezitím v roce 2016 firma oslavila 35 let existence a majitel společnosti Zdeněk Pelc se stal Podnikatelem roku ČR. Uběhly dva roky a výroba během jediného dne dosáhla 106 000 desek.

Společnost se úspěšně rozvíjí a kráčí s dobou: otevřela novou lisovnu v Kanadě a továrnu ve Francii, založila Nadační fond Gramofond, postavila novou polygrafickou halu, do výroby vpustila robotizaci a automatizaci a opět navýšila kapacity. Sedmdesáté výročí existence firmy i 70 let od první vylišované desky v roce 2021 oslavili v Loděnici



nejenom knihou o historii, nazvanou příznačně Gramofonka, ale i další expanzí. Česká firma má podíly v továrnách v kanadském Burlingtonu a v Memphisu v Tennessee. Nyní otvírá závod v Nashville a s nově otevřenými provozny očekává roční výrobu přibližně sedmdesáti milionů desek za rok.

### Víte, že...?

Společnost GZ Media je ve svém oboru světovou jedničkou. Firmě se daří získávat zakázky od nejznámějších světových umělců, vyráběli například desky pro Adele, U2, Madonu, Lady Gaga nebo Rolling Stones.

Kromě desek se firma prosadila i v polygrafii a vyrábí například obaly pro výrobce mobilních telefonů, alkoholu či parfémů.

Každá firma občas dostane kuriózní zakázku. Pro GZ Media to bylo přání menší americké kapely, které nahrávala desku, ale jeden z jejích členů zemřel. Posledním přáním zesnulého kytaristy bylo, aby jeho popel přisypali do desky při výrobě posledního alba. Výsledkem byla speciální edice dvou set vinylů pro muzikantovu rodinu a jeho přátele.

*Aneb jak stojí v knize Gramofonka: „...Gramofonové desky přežily hlavně díky lidem mimo hlavní proudy, jako jsou tvrdí rockeři, dýdžejové, metaloví či punkoví muzikanti, včetně garážových kapel. Vinyly jim nabízely nejen kvalitní zvuk, ale také pro ně důležitou možnost se odlišit. Díky nim kult gramofonové desky nikdy neumřel a dostal druhou šanci.“*

Zdroj: <https://www.kudyznudy.cz/aktuality/ceske-znacky-gz-media-z-lodenice-aneb-vinylova-des> Petra

## Plemena psů

### Greyhound

Anglický chrt je elegantní a nápadně štíhlý pes, pevné konstituce, ušlechtilých proporcí i linie. Při běhu může vyvinout rychlost až 60 km/h.

Greyhoundi byli šlechtěni jako výkonní lovečtí psi a v minulosti byly velmi populární sportovní štvanice, na kterých psi měřili své síly a rozhodčí srovnával dovednosti, bystrost, rychlost a obratnost jednotlivých psů. Greyhound tedy nebyl prvoplánově šlechtěn jako dostihový pes, ale jako pes lovecký. Dostihy, tak jak je známe dnes, jsou produktem dvacátého století a zejména v Americe a Austrálii zažily velký boom. Bohužel možnost sázek a popularita učinily z tohoto sportu průmysl. Greyhound se stal výrobním prostředkem a mnohdy se s ním zacházelo jako s věcí. Veřejnost byla stavem věcí velmi pobouřena a velké množství drah ukončilo svou činnost (také mimo jiné např. ve Španělsku) a oblíbenost dostihového sportu poklesla. Nicméně i dnes probíhají chrtí dostihy a velké množství aktivistů se ve spolupráci s dostihovými drahami snaží o dosažení co nejlepších podmínek pro život závodních psů a jejich umístění do nových domovů po ukončení kariéry.

Zdroj: [wikipedia.cz](https://cs.wikipedia.org/wiki/Greyhound)

Milada



## Hrad Bouzov

Státní hrad Bouzov patří k nejromantičtějším hradům České republiky. Naleznete ho už od přelomu 13. a 14. století na kopci nad obcí stejného názvu, ležící v severovýchodním výběžku Dražanské vrchoviny. Současná nádherně romantická podoba vznikala díky přestavbám z doby gotiky až do konce 19. století. Dnes vás díky tomu uvítají v úchvatné krajině Litovelska a Mohelnicka zvýrazněná cimbuří, střelny, arkýře, chrliče a komíny.



K hradu se dostanete příjezdovou cestou, kterou lemují naše národní stromy - lípy. Na hradě Bouzov se prolíná hned několik uměleckých slohů - hlavně gotika a renesance. Hrad Bouzov si vysloužil přezdívku „pohádkový“, zásluhu na tom má nejen vzhled, ale i skutečnost, že se zde natáčela celá řada známých televizních a filmových pohádek.



Zařízení a vybavení interiérů pochází z československým státem konfiskovaných (1918) soukromých sbírek arcivévody Evžena Habsburského a rovněž z majetku Německého řádu. Nechybí ani nově vyrobené vybavení, zpracované podle speciálních požadavků odborníků.



Při návštěvě hradu Bouzov uvidíte bohatě zdobené interiéry a rozhodnout se můžete pro prohlídky v několika okruzích.



Nádvoří je obestavěno obytnými křídly, jen západní část je uzavřena zdí hradu. Na nádvoří stojí novorenesanční kašna, která ukrývá studnu, vyhloubenou do 52 metrů. Samotná studna byla vytesána do skály. Na okolní krajinu se můžete podívat z hlásky vysoké 58 metrů, tu obklopují budovy postavené do tvaru podkovy. V předhradí najdete kapli Panny Marie. Nechybí ani rozsáhlý přírodně krajinářský zámecký park s rytířským kolbištěm v zadní části hradu. Historicky významná je zde socha Jana Nepomuckého z roku 1714 umístěná nalevo od mostu.

Zdroj: Wikipedie

Šárka





## VTIPY

Ptá se synek tatínka: „Táto, co jsou to volby?“

„Pojď, já ti to ukážu.“

Na zahradě přistoupí ke stromu plnému ptáků, zatleská a zakřičí:

„Kšáááááá!!!“

Frr, všichni vrabci uletí, ale za chvíli jsou zpátky.

„Táto, vždyť jsou zase zpátky.“

„To ano, synku, ale každý na jiné větvi.“

"Paní, řekněte něco tomu svému synovi, vždyť mě pořád napodobuje!"

"Pepíčku, okamžitě přestaň ze sebe dělat idiota!"

"Pane vrchní, ten řízek zapáchá!"

"Momentíček, pane, hned zapnu větrák!"



# Numerologie



## Životní číslo 1

Lidé s životním číslem 1 se nevyhýbají konfrontaci, ale rozhodně nepatří mezi pokrytce. Pevné přátelství navázané s tímto člověkem zřejmě překoná věky a jednička je i energetickým a vášnivým partnerem. Chcete-li s jedničkou vycházet, pak nešetřete chválou. Tyto osoby pochvalu vyloženě nepotřebují, ale oceňují podporu a nesnesou bezpráví a přízemnost.

Číslo jedna patří k lidem, které je dobré mít na svojí straně, neboť Vám pomohou překonat cílevědomě potíže, jsou šlechetnými ochránci, ale vytrvalými a urputnými soupeři. Jednička je také číslem komunikace a slovní obratnosti.

Životní cesta lidí s životním číslem jedna bývá značně náročná. Tito lidé bývají vytrvalí, nezávislí a mají silnou vůli.



Je pro ně důležité rozvíjet svoje talenty a uvědomovat si vlastní schopnosti. Cesta jedničky bývá cestou hojnosti a naplnění. Jejich život bývá velkou výzvou.

### **Nevíte, jak vypočítat své životní číslo?**

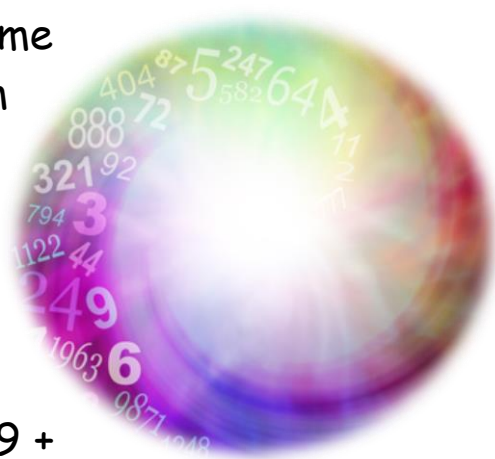
Potřebujeme pouze datum narození psané číslicemi.

Všechna jednotlivá čísla sečteme a následně tzv. redukujeme, abychom získali čísla 1 - 9. Výjimku tvoří čísla 11 a 22, která se neredukují.

Výpočet životního čísla - příklad

Datum narození: 20. 6. 1988

Životní číslo tedy je:  $2 + 0 + 6 + 1 + 9 + 8 + 8 = 34 = 3 + 4 = 7$



Význam čísla 1 podle numerologie dle umístění

### **ČÍSLO 1 CHYBĚJÍCÍ V DATU NAROZENÍ**

Lidé narození do roku 1999 mají v datu narození vždy alespoň jednu jedničku, a tedy i přirozenou potřebu nezávislosti. U lidí, kteří jsou narozeni po roce 2000 a chybí jim v datu narození číslo 1, se definují méně egoisticky. V jejich popředí totiž nestojí jejich „Já“, ale spíše „My“.

### **LIDÉ S JEDNOU JEDNIČKOU**

Lidé s jednou jedničkou ve čtverci mívají problémy vyjádřit slovy své potřeby a city. Jsou však velmi cílevědomí a nenechávají se snadno svést ze své vytyčené cesty.

## LIDÉ S DVĚMA JEDNIČKAMI

Tyto osoby umějí své potřeby vyjadřovat a komunikovat s okolím lépe, než lidé s jednou jedničkou. Na rozdíl od těch, však mnohem více potřebují slovní ujištění od svého okolí, že jsou uznáváni nebo milováni.

## LIDÉ SE TŘEMI JEDNIČKAMI

Tito lidé potřebují více času, pokud se mají rozhodnout, neboť je jejich přirozenou touhou nahlédnout problém ze všech úhlů a stran. V komunikaci jsou buď extrémně tiší a zamlklí, nebo na druhou stranu až přílišní mluvkové.

## LIDÉ SE ČTYŘMI JEDNIČKAMI

Tito jedinci bývají velmi citliví a klidní. Samotní bývají nepříliš sebejistí a tak hledají partnera, který by jim dal vnitřní stabilitu. Je pro ně velice důležité najít způsob, jak odbourávat vnitřní napětí a stres.

## PĚT I VÍCE JEDNIČEK

Takovéto osoby mívají těžkosti v navazování vztahů. Vycházejí obtížně sami se sebou i s okolím, před kterým mají tendenci se uzavírat. Svoji vlastní nejistotu někdy obracejí ve slovní útoky na svoje okolí. Aby se dokázali otevřít, potřebují od partnera hodně důvěry, aby našli vnitřní harmonii.

## IZOLOVANÉ ČÍSLO 1 V DATU NAROZENÍ

Jednička je izolovaná, pokud chybí 2, 4 a 5. Tyto osoby svoje pocity neumí vyjadřovat a často bývají okolím nesprávně pochopeni. Někdy se projevují záchvaty hněvu a pláče, mívají špatně propojenu citovou a rozumovou část světa.

## SLAVNÉ OSOBNOSTI S ŽIVOTNÍM ČÍSLEM

Lidé, jejichž životní číslo představuje číslo 1, bývají

přirozenými vůdci a bývají schopni přinášet nové nápady a ideje. Slavnými osobnostmi s životním číslem jedna byli například vojevůdce Napoleon Bonaparte, americký prezident George Washington i Karel Marx. Lidmi, kteří podle numerologie také spadají to této kategorie, jsou také badatelé, objevitelé a inovátoři - takovými typickými jedničkami jsou Nikola Tesla, James Watt, Isaac Newton a Steve Jobs, ale třeba i Christian Dior nebo Yves Saint Laurent. Představiteli lidí s životním číslem jedna v umění jsou hlavně spisovatelé, ze zahraničních je to například Ernest Hemingway a z českých třeba Karel Čapek nebo Bohumil Hrabal.

Zdroj: <https://www.spektrumzdravi.cz/ezoterika/> Petra

## Motto měsíce

„Kdo má špatnou paměť, nemá jinou volbu než  
mluvit pravdu.“  
Tennessee Williams



Tennessee Williams

(26. 3. 1911 - 25. 2. 1983),  
představitel psychologického  
dramatu.

Byl synem imigrantů, kteří se  
do Spojených států  
přestěhovali ze Sicílie. Měl  
těžké dětství, ať už kvůli  
dysfunkčnímu vztahu jeho  
rodičů nebo  
prostředí amerického jihu,

jehož konzervativní hodnoty tvrdě kontrastovaly s  
Williamsovou citlivostí a feminitou. Otcem, mj. závislým  
na alkoholu, byl soustavně ponižován. Jeho dětství mělo  
významný vliv na jeho pozdější tvorbu.

Vystudoval střední školu v St. Louis, později studoval  
žurnalistiku na University of Missouri. Williamsově sestrě  
Rose byla v průběhu let diagnostikována schizofrenie a v roce  
1943 podstoupila lobotomii. Williams se následně o sestru  
staral a pravidelně jí posílal procentuální zisky se svých her.  
Ostatně to byla i její nemoc, která měla na jeho tvorbu  
významný vliv a ze strachu, že stejně jako ona „zešílí“,



prohloubila jeho vlastní závislost na alkoholu, amfetaminu a barbiturátech.

Širší popularitu si jeho díla získala v průběhu 40. a 50. let, kdy vydal řadu her produkovaných na Broadwayi. Mezi nimi například Tramvaj do stanice Touha (1947), Léto a dým (1948), Tetovaná růže (1951), Sestup Orfeův (1955), Kočka na rozpálené plechové střeše (1955) nebo Sladké ptáče mládí (1959). V průběhu svého života za svá díla obdržel dvě Pulitzerovy ceny (1948, 1955), jednu cenu Tony a řadu dalších ocenění.

Barbora

Zdroj: <https://citaty.net/autori/tennessee-williams/>



## V měsíci březnu slaví narozeniny:

Všianský Jaroslav

Stránská Marie

Baloun Jaroslav

Sienková Vlasta

Szymoniková Zdenka

Vránová Jiřinka

Kovářová Karla

Benová Marie

Vaculíková Marie

Kleinová Lidka

Koziotová Marie

Paseková Marie

Reichenbachová Natalie

Sochorová Eva

Čechová Libuše



**Všem oslavencům GRATULUJEME !**

## Přišli mezi nás

Karásek Livius

Navrátilová Vlasta

Mariščáková Jarmila

Čurajová Zdeňka

Harajdič Michal

## Vítáme vás mezi námi



Kuchyňka

**DUHA, měsíčník Domova seniorů Havířov, p. o.,  
středisko Luna**

---

- **Adresa redakce:** Lidická 1200/52C, 736 01 Havířov
  - **Telefonický kontakt:** 596 808 601 (recepce)
  - **Webové stránky:** [www.dshavirov.cz/dsl/](http://www.dshavirov.cz/dsl/)
  - **Redakční tým:** Barbora Gerátová,  
Milada Kubová, Šárka Soukupová, Petra Komašková,  
Renáta Czechová, Irena Vámoš
  - **Korektura textu:** Helena Kucharčíková
  - **Email:** [geratovab@dshavirov.cz](mailto:geratovab@dshavirov.cz)
  - **Tisk a vazba:** Pavlína Hochmanová a Jitka Kunorová
- 



**PO PŘEČTENÍ MĚ PROSÍM VRAŤ,  
ABYCH BYL K DISPOZICI TAKÉ PRO  
OSTATNÍ ČTENÁŘE**